

1 וכיון ש"כל המלכיות (גלויות) נקראו ע"ש מצרים"²¹, לפי שגלות מצרים היא השורש לכל הגלויות, החל
2 מירידת הנשמה בגוף שזהו"ע של גלות²² מצרים (מלשון מיצר וגבול²³), ועד לגלות האחרון (גלות הרביעי
3 שהוא גלות אדום) - הרי מובן שכל פרטי הענינים שבגלות מצרים נוגעים גם לכל שאר הגלויות, והיינו, שכאשר
4 יודעים במה התבטאה גלות מצרים, אזי יודעים כיצד להזהר כו' בשאר הגלויות.

5 ד. ולהעיר גם מהמבואר בכתבי האריז"ל²⁴ שהנשמות של בני" שהיו במצרים היו גלגול של דור הפלגה,
6 שאמרו "הבה נלבנה לבנים גו' ותהי להם הלבנה לאבן והחמר גו' לחומר"²⁵, והתיקון שלהם הי' ע"י עבודת
7 בני" "בחומר ובלבנים".
8 והענין בזה:

9 החטא של דור הפלגה הוא - ש"אמרו . . נעלה לרקיע ונעשה עמו מלחמה"²⁶; והתיקון על זה נעשה ע"י
10 שעבוד מצרים, שהי' הכנה ליצי"מ שתכליתה הוא הענין דמ"ת (כמ"ש²⁷ "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון
11 את האלקים על ההר הזה"), שזהו ההיפך בתכלית מ"נעלה לרקיע ונעשה עמו מלחמה": במקום "נעלה לרקיע"
12 - "וירד ה' על הר סיני"²⁸, "על ההר הזה" דוקא; ובמקום "נעשה עמו מלחמה" - הנה בשעת מ"ת הי' נשמע
13 הקול "אנכי הוי' אלקיך" ו"לא יהי' לך אלהים אחרים"²⁹ מכל ד' רוחות העולם³⁰.
14 ולאחרי מ"ת נאמר³¹ "ועשו לי מקדש", "בית קדושה", וכמ"ש הרמב"ן³² ש"עיקר החפץ במשכן הוא מקום
15 מנוחת השכינה שהוא הארון כו'" (הענין דמ"ת) - שכבר הי' יכול להיות למטה בנין המקדש, "בנה בניתי בית
16 זבול לך גו"³³.

17 ויש להוסיף, שהתחלת תיקון דור הפלגה נעשה ע"י אברהם אבינו:

18 ובהקדמה - שהענין דגלות מצרים וגם הגאולה ממצרים נאמר כבר לאברהם, כמ"ש³⁴ "ועבדום וענו אותם
19 גו' ואחרי כן יצאו ברכוש גדול", והרי "אמירתו של הקב"ה כאילו היא עשויו", שלכן, הנה מזמנו של אברהם
20 שייכת כבר ארץ ישראל לבני", כמ"ש "לזרעך נתתי את הארץ"³⁵, כולל גם "את הקיני ואת הקניזי ואת הקדמוני",
21 ש"עתידים להיות ירושה לעתיד"³⁶.

22 ולכן, התיקון של דור הפלגה שהי' ע"י הדור שהיו במצרים, התחיל כבר ע"י אברהם - "אברם העברי"³⁷,
23 ע"ש ש"כל העולם כולו מעבר אחד והוא מעבר אחד³⁸, שבה בשעה שדור הפלגה הי' במעמד ומצב ש"כל
24 הארץ שפה אחת ודברים אחדים", "על יחידו של עולם"³⁹, הנה אברהם אבינו בהיותו בן שלש שנים הכיר את
25 בורא⁴⁰ ועבודתו היתה באופן ש"ויקרא שם בשם ה' א-ל עולם"⁴¹ - "שם" דייקא, למטה בארץ, היפך הענין
26 ד"נעלה לרקיע", ו"א-ל עולם", שהעולם ואלקות הם מציאות אחת (שזהו הדיוק "א-ל עולם", ולא "א-ל
27 העולם"⁴²), היפך הענין ד"נעשה עמו מלחמה".

28 ה. ולכל לראש יש לבאר את ההוראה בעבודת האדם שנלמדת מזה ששעבוד מצרים הי' "בפרך":
29 נזכר לעיל⁴³ מ"ש במדרש⁴⁴ ש"בפרך" פירושו "בפה רך", והיינו, עי"ז שפרעה בעצמו נטל סל ומגרפה
30 ועשה לבנים, וכך פיתה ומשך את בני" לעבודה, ועד שבסופו של דבר שיעבד אותם בעבודת פרך כפשוטה.

31 ודוגמתו בעבודת כל אחד מישראל בענין הגלות דירידת הנשמה בגוף:

(33) מלכים-א ה, יג.
(34) לך לך טו, יג-יד.
(35) שם, יח ובפרש"י.
(36) שם, יט ובפרש"י.
(37) שם יד, יג.
(38) ב"ר ספמ"ב.
(39) נח שם, א ובפרש"י.
(40) נדרים לב, סע"א. ב"ר פ"ל, ח. וש"נ. - ויש דעה שהזמן
שהכיר את בוראו הי' בעת הפלגה (ראה פי' מהרז"ו לב"ר שם).
(41) וירא כא, לג.
(42) ראה לקו"ת תבוא מב, ד. מג, ד. ובכ"מ.
(43) ראה לקו"ש שבפנים ס"ב.
(44) במדב"ר פט"ו, כ. ועוד.

(21) ב"ר פט"ז, ד.
(22) ראה תניא פל"ז (מח, סע"א).
(23) לקו"ת מסעי פח, ריש ע"ד. פט, ריש ע"ב. ובכ"מ.
(24) ראה הנסמך בלקו"ש שבפנים הערות 22; 81.
(25) נח יא, ג.
(26) פרש"י שם, א.
(27) פרשתנו ג, יב ובפרש"י. שמור"ר פ"ג, ד. וראה לקו"ש חל"ו
ע' 7 ואילך. וש"נ.
(28) יתרו יט, כ.
(29) שם כ, ג.
(30) פרש"י שם, ב.
(31) תרומה כה, ח ובפרש"י.
(32) ר"פ תרומה.